

νωτέρων μαθητῶν τοῦ μεγάλου ἐκείνου διδασκάλου (1). Τὸ χειρόγραφον, ἐξ οὗ ἐκδίδεται ὁ βίος τοῦ Εὐγενίου, διεκοινώθη μοι φιλοκάλως ὑπὸ τοῦ μετὰ πολλοῦ ζήλου περὶ τοιαύτας μελέτας ἀσχολουμένου κυρίου Ἰωάννου Σταματέλου, σχολάρχου ἐν Λευκάδι (2). κατὰ καθήκον δὲ καὶ δημοσίᾳ ὁμολογῶ τὰς χάριτας πρὸς τε τὸν ἐλλόγιμον τοῦτον φίλον, ὡς καὶ τὸν ἐθνικὸν ποιητὴν κ. Ἄριστ. Βαλαωρίτην, ὅστις μετὰ τοῦ διακρίνοντος ζήλου ἐξεπλήρωσε καὶ τὴν φιλικὴν ταύτην παράκλησιν, παραλαβὼν καὶ ἀποστείλας μοι ἐκ Λευκάδος τὸ χειρόγραφον.

Τῆς βιογραφίας τοῦ Εὐγενίου προτάσσεται καὶ τὸ ἐξῆς ἀνέκδοτον καὶ ἄγνωστον πόνημα τοῦ Γορδίου (3): « Ἀναστασίου ἱερομονάχου τοῦ Γορδίου, τέχνης ρητορικῆς εἰσχωγικῆ διδασκαλία μετὰ πράξεως ἐν δέκα τμήμασι διηρημένη »· ἐκ σελίδων 251, ἐξ οὗ παρατιθέμεθα τὰς ἐξῆς περὶ ἐλληνικῆς γλώσσης καὶ προφορᾶς σκέψεις (τμ. θ', κεφ. α').

« Τί ἐστι τὸ ἐλληνικῶς λέγειν. Καθάπερ τὸ ρωμαῖστὶ λέγειν τρόπον τοῦ λέγειν ἄριστον λατίνων παῖδες εἶναι φασιν, οὕτως Ἄριστοτέλης βιβλίῳ α'. κεφαλαίῳ γ' τῆς ρητορικῆς τέχνης, τὸ ἐλληνίζειν ἀρχὴν εἶναι διδάσκει τῆς εὐφραδίας· καὶ πρὸ τῶν ἄλλων τοῦτο μᾶλλον δεῖν ἕκαστον ἀποφαίνεται

(1) Νεοελληνικὴ Φιλολογία σελ. 327, 437. — Ἐπειδὴ δὲ περὶ Εὐγενίου ὁ λόγος, σημειούσθω ὅτι οὐ πρὸ πολλοῦ ἐδημοσιεύθη ἐν τῇ Πανδώρα (1871, φυλ. 518) ἐπιστολῇ Παναγιώτου Νικουσίου πρὸς τοῦτον ὡς ἀνέκδοτος, ἐν ᾗ αὕτη προεξεδόθη ἐν τῷ αὐτῷ περιοδικῷ (τόμ. ΙΓ', σελ. 311).

(2) Περὶ τοῦ χειρογράφου ἐλάλησεν ὁ Κ. Σταματέλος ἐν τῇ Ἐφημερίδι τῶν Φιλομαθῶν (φυλ. 720, 721), δημοσιεύσας καί τινα ἀποσπάματα. Ἐν τῇ αὐτῇ δ' ἐφημερίδι (φυλ. 768) ἔγραψεν ὁ αὐτὸς ἐλλόγιμος ἀνὴρ καὶ περὶ ἄλλων ὑπ' αὐτοῦ ἀποκτηθέντων χειρογράφων.

(3) Ἀμφότερα τὰ συγγράμματα ταῦτα τοῦ Γορδίου ἀντεγράφησαν ἐν ἔτει 1758 ὑπὸ τοῦ ἐκ Ξηρομέρου τῆς Ἀκαρνανίας Σωτηρίου, καλοῦ καὶ λογίου καλλιγράφου, περὶ οὗ ὑπεσχέθη νὰ λαλήσῃ ὁ Κ. Σταματέλος.

